

**Homilija kardinala Scole na svečanoj Misi u Nišu
u povodu 1700. obljetnice Milanskog edikta**

(Niš, 21. rujna 2013.)

**Eminencije,
Ekscelencije,
Redovnički poglavari i poglavarice,
Predstavnici vjernih udruga i pokreta,
Štovani predstavnici Državnih institucija**

Izručujem vam svima pozdrav i sudjelovanje u ovim svečanim događajima Njegove Svetosti Pape Franje koji mi je iskazao čast imenovavši me svojim Izvanrednim Izaslanikom..

1. „A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi“ (Evandjelje: Iv 12,32). Ove se riječi ispunjavaju danas pred našim očima. Skupili smo se na ovom stadionu katolici, kršćani, vjernici drugih religija i nevjernici, podrijetlom iz Srbije, Makedonije, Kosova, Crne Gore, Bosne, Hrvatske, Slovenije, Austrije i Italije.

Isus, Raspeti i Uskrsli, sa svojom porukom mira i pomirenja, privukao je k sebi svakoga od nas; učinio je da iziđemo iz svojih kuća i doveo nas putem hodočašća i molitve dovre, da bi nam dao iskusiti, zajednički i osobno, da je „On doista mir naš“ (2. Čitanje: Ef 2, 14).

Tko si ti, Isuse, koji si u stanju proširiti prostore našega srca da ih uvučeš u djela pomirenja i mira?

2. Svi mi dobro znamo kako su duboke razlike i neprijateljstva u našem svijetu. Rane nasilja i rata, neprijatelji ljudskoga roda, doista teško zarastaju. Dovoljno je malo da se opet zagnoje i naš dan ispune gorčinom, negodovanjem i mrakom. „Udaljenost“ jednih od drugih opisuje način na koji mnogo puta – uvijek previše – živimo svoje dane. A naše srce ipak ne prestaje da gorljivo traži mir.

3. Isus je „došao da navijesti mir vama koji bijaste daleko“ (2. čitanje: Ef 2,17). Navještaj mira je radosna vijest koju očekujemo. Mir nije spokojno življenje, ne svodi se na toliko željenu odsutnost sukoba. Mir je mogućnost jedinstva među ljudima. Isus omogućuje to jedinstvo jer je uklonio neprijateljstvo i uspostavio iznova naš odnos s Bogom. Mir što ga daje Isus jest oprostjenje grijeha, izmirenje s Bogom, kao i pomirenje među ljudima; to je spasenje koje čini mogućim jedinstvo među nama.

Ne može se dakle odvojiti pomirenje s Bogom od jedinstva s braćom. Vjernička vjera, svaka vjernička vjera, jer je izraz težnje za Bogom, jest izvor jedinstva među ljudima, a ne izvor sukoba ni podjela. Samo kada zagospodari ideologija, samo kada se napusti primat Boga, tada se ljudi progresivno razdvajaju. Sedamnaesta stogodišnjica tzv. „Milanskog edikta“ poručuje svima nama da je vjerska sloboda garancija mira i nove civilizacije u svakome pluralnome društvu.

Svatko od nas je dužan da osobno prizna i živi vrednotu slobode. Ona je nužno potrebni uvjet za sazrijevanje osobe, ali sloboda nije takva ako nije u funkciji izgradnje društva s ljudskim licem, ljudske zajednice koja treba uvijek iznova tražiti blagostanje. Ne dajmo se zavarati sirenama slobode shvaćene individualistički, nažalost veoma raširene na Zapadu.

4. Knjiga Otkrivenja kad govori o Isusu, upotrebljava jednu sliku koja nam može izgledati malo čudnom: Isus je „Jaganjac koji stoji kao zaklan“ (1. čitanje: Otk 5.6). Isus je onaj koji, da bi nam darovao mir, predao je sama sebe u smrt – „kao zaklan“, ali postupajući tako on ju je definitivno pobijedio: uskrsnuo je, „on stoji“. Isus nije zadržao svoj život za sebe, nego dajući ga iz ljubavi - izgovorio je konačnu presudu Božju o povijesti ljudi, a glasi: milosrđe i mir.

5. Evanđelje nas potiče da „hodimo u svjetlosti“ (Iv 12, 35). Križ nam širom otvara pogled na život kao ljubav na svim razinama. To zahtijeva zajedništvo u Katoličkoj crkvi, ali i nova ekumenska energija i autentična solidarnost da bi se izgradio sretan život u građanskom i političkom društvu. Pozvani smo da budemo graditelji mira i jedinstva, da se založimo za stvaranje „novoga čovječanstva“ koje nam je hitno potrebno naročito u Europi. I to je teška odgovornost koju svi imamo u odnosu na povijest naših naroda: graditi civilizaciju s ljudskim licem. U tome se sastoji naš zadatak i naš doprinos u stvaranju civilizacije ljubavi. Bez sumnje, to je pothvat koji nadilazi naše snage. No kao kršćani i ljudi dobre volje, sigurni smo da je Bog onaj koji će to dovršiti.

Želim uputiti poruku naročito vama mladima. Bolni i nasilni događaji koji su obilježili noviju povijest vaših naroda ne mogu vas ostaviti ravnodušnim. Pamćenje vaših otaca traži od vas da savjesno prihvatite svoju odgovornost u sadašnjosti. A ta sadašnjost zahtijeva da se krene od praštanja i priznavanja pomirenja koje nas je ovdje sazvalo. Srce mladi je, naravno, otvorenije od srca starijih: budite za sav vaš narod uvjereni svjedoci pomirenja. Gradite u svojim zemljama civilizaciju istine i ljubavi.

6. Predragi, Sveti Otac me blago naklono ovlastio da predsjedam ovom svečanom slavlju kao njegov Izvanredni Izaslanik. Uputimo svome nebeskom Ocu posebnu molitvu za papu. Molimo i preblašenu Djevicu Mariju, Kraljicu Mira, da se svakodnevno zauzima za sve naše potrebe, za svakoga od nas, za naše obitelji i sve naše narode, da bi u našim blagoslovljenim zemljama uz mogli svijetliti mir i jedinstvo što nam ih je darovao Isus. Amen.